

S odpustením prichádza šťastie

S odpustením prichádza šťastie

Len sedím a premýšľam...

Zrazu si uvedomím, že sa usmievam

Úsmev, ten úsmev taký úprimný,

aký som už dlho nemala na tvári.

Akoby už som nebola ten človek stratený,

čo nemá zmysel života, len sa tak tvári.

Pocítila som niečo, čo tu bolo stále...

Lásku od ľudí, ktorých milujem a od Neho.

Niečo ma zmenilo náhle,

možno len pohľad na hviezdne nebo.

Vieš, stále máš v mojom srdci miesto,

ale mala by som ťa nechať ísť, pre moje dobro.

Nocí, kedy by som rada bola v tvojom objatí je viac než sto.

Farby v mojej hlave, ale z čiernej zjasneli aspoň na modro.

Kvôli láske k tebe som spôsobilá zmätok, obrovský smútok...

A tiež kvôli vlastnej sebeckosti...

K tomu, aby som zničila všetko, chýbal len kúsok.

Myslela som, že sa zbavím tej hroznej bolesti

Omyl, ja som tú bolesť privolala iným...

Že lásku k tebe nahradím, hlúpo som si myslela.

Dúfala som, že to stihnem, že to zmením,

Že on ku mne niečo cítil, som nečakala...

Chcela som zažiť odmietnutie aj od iných,

aby som tú bolesť niečím nahradila.

Skoro som tým, prišla o priateľov skvelých

a srdcia som im, i mne zlomila.

Zraniť ľudí, ktorých milujem, kvôli láske k tebe bolo úbohé...

Myslím, že toto mi neodpustia...

Preto ešte stále blúdím ako duše nebohé

prosím ľudí, nech oni niečo také nikdy nedopustia

tak veľmi ma to mrzí, nestačí slovo prepáč, viem

záleží mi na nich, veľmi

a tak do môjho posledného dňa, pokiaľ neusnem

nebudem mať kúsok seba, ver mi

vlastne začala som slovom úsmev, že?

po tomto všetkom som ale nakoniec šťastná

lebo dostávam sa z tejto kaluže

nemôže sa ešte úplne zničiť moja duša vlastná

túto báseň beriem ako spoveď,

duša sa po nej vznáša

a tak odpustenie...hlavne samej sebe

to šťastie naozaj prináša..

asi som len blázon, čo ti píše o citoch a vlastne ani nie..

toto patrí im ako ospravedlnenie

pred tebou znova všetko schovám

opäť unikneš láske a mojím slovám...